

ÖRÖKMÉGSÉS

ÖRÖKMÉGSÉS

ÖRÖKMÉGSÉS

A BAJSAI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA TÁJÉKOZTATÓJA

• XI. évfolyam, 3. (30.) szám • 2013. advent

Az Adventről:

A Biblia legvégén feltör a szívből fakadó kérdés: jöjj el, Uram Jézus. A valamiképp már Istenre talált és ezért Istent még inkább kereső ember kívánsága ez. Oly mély, hogy ránkmaradt arám eredetije: maranatha: Jöjj el, Uram Jézus! Az advent szó ennek a latin megfelelője. Az egyház nyelvén Úr-jövetet jelent. Az Úr: a názáreti Jézus Krisztus, akiben Isten úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiaként adta Őt nekünk, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen. Eljövetelét több szinten érthetjük:

A keresztény ókor két eljövetelére gondolt: s történelmi és a világvégire. A történelmire, a már megtörténtre, hogy Jézus közénk született, vállalta emberi mivoltunkat, mai szóval: szolidáris velünk. Ezzel lehetővé tette számunkra, hogy megszabaduljunk vétkeink nyomasztó terhétől. Jézus világvégi eljövetelét ekkoriban második eljövetelének mondták, s olyan komolyan vették, ahogy Jézus a virrasztásra és készenlétre tanított minket. Aki virraszt, azért van ébren, hogy az éjszakában élve, ne legyen az éjszaka fia. S ebben valami remény, valami öröm csillan meg: közel már az Úr! Adventi liturgiánk ma is csupa líra, bensőség, bizalom. Egyedülálló a vallások világban, hogy egy bőjtös jellegű időszakban külön vasárnapja van az örvendezésnek.

A középkor már hármas Úr-jövettel számolt: a történelmivel, az ezentúl kihangsúlyozott kegyelmivel és az eszkatológikus világvégivel, amint ezt pl. Szent Bernát beszédei már tükrözik. A kegyelmi advent Krisztusnak a jelenbeli

valamiképpen eljövetelét hangsúlyozza: Ő az idő szövétének az ideje 2013. Karácsonyán is megérinthez minket. És ennek a szemléletnek a gyökerei talán a legrégebbiek advent átélésében: ugyanis az ősadvent a 4 Szent.-ban egy Vízkereszt előtti háromhetes keresztségi felkészítő időszak volt. Jellemző, hogy a középkorban, - hazánkban is - advent első vasárnapján Jézus virágvasárnapi bevonulását olvasták evangéliumként. Ezzel azt akarták mondani, hogy Ő állandóan időszerű, hogy mint a századok ura lép be az új egyházi évbe s ezen át életünkbe. Számomra érdekes felfedezés, hogy Bálint Sándor, a neves vallási néprajz-kutató szerint a budai ciszterci Szent Imre templomban egy időben felújították azt az ősi szokást, amelynek erejében advent kezdetét éjféli harangszóval jelezték.

Az adventi harangok egy 4 vasárnappal összefogott időszak komolyanvételére hívnak, hogy felkészüljünk Jézus születésnapjára az elébb mondott hármas értelemben. A liturgia ugyancsak nevelően válogatja össze mondanivalóját. Ezt elmélyítheti az adventi koszorú gyertyáinak fokozatos meggyújtása, - akár a családi otthonokban is. - A hétköznapiak jellegzetes élménye a keményen, de meleg szívvel vállalt hajnali mise, régi nyelvünkön aranyos mise, roráté. A templomi lelki napok, bűnbánati alkalmak mellett népi jellegű imaórákat tartanak sokfelé házaknál, több család együtt: "Szállást keres a Szentcsalád"... .

jöjj el Uram, Jézus!

Internet

Így győzte le Vianney Szent János a vallási közömbösséget

Elöljárója azzal küldte Arsba a három éve szentelt fiatal papot: „Nem nagyon szeretik a Jóistent azon a plébánián; majd te viszel oda egy kis istenszeretetet.” Roger J. Landry írását foglaljuk össze.

1818-ban, János atya érkezésekor Arsban csakugyan meglehetősen langyos volt a hitélet. A francia forradalom idején sokan eltávolodtak az Egyháztól, a Szent Sixtus-templomot klubhelyiségnek használták a forradalmi szabadgondolkodók. Vianney Szent János közvetlen elődei hiába próbálták emberfeletti küzdelemmel Istenhez téríteni a falusiakat, azok a vasárnapi mise helyett inkább dolgoztak vagy kocsmába mentek. Áldozáshoz még a templomba járó kevesek közül is alig néhányan járultak. Teljes vallási közömbösség uralkodott.

Ebbe a környezetbe hozta Vianney Szent János Isten szeretetének tüzeit. Azzal kezdte, hogy végiglátogatta mind a hatvan helyi családot. Próbálta őket rávenni, hogy térjenek vissza az Egyházhoz – nem sok sikerrel. Kitakarította és saját pénzén szépíteni kezdte a templomot – ez nyilván beszédtema volt a faluban, de nem sokakat vonzott a padokba. Mindezt felmérve János atya a kereszténység két legerősebb fegyveréhez folyamodott: az imához és az önmegtagadáshoz.

Éjszakákon át virrasztott a templomban az Oltáriszentség előtt: térden állva, könnyek közt könyörgött az Úr Jézushoz a nép megtéréseért. Virrasztásai felkeltették az emberek érdeklődését: mi visz rá valakit, hogy egész éjjel az ő megtérésükért imádkozzék? Imáit böjttel kísérte: olykor egy hétig néhány szem főtt krumplin élt. Vezeklésül kötélből font ostorral ostromozta magát, hogy Krisztus szenvedésével egyesüljön, mint az évszázadok során oly sok szentéletű pap és szerzetes.

Csak ekkor kezdett szent szigorúsággal prédikálni a bűnök: a kocsmázás, a léha táncmulatságok és a vasárnapi mise elmulasztása ellen. A kocsmái italozásban azt a rosszat látta, ami a férfiak többségét megrontja és a családokat anyagilag, lelkileg tönkreteszi. Könnyek közt beszélt ellene: „A kocsmá a sátán műhelye, lélekkeladás, családbombolás, egészségkárosítás, veszekedések, gyilkosságok színhelye. Krisztus sírt Jeruzsálem felett, én pedig miattatok zokogok. Hogyan tudnék nem zokogni, hiszen a pokol létezik! Nem én találtam ki. Isten beszélt róla. S ti nem hallgattok rá... hanem minden megtesztek, hogy oda jussatok... Azt hiszitek, Isten ott nem lát benneteket? Éppúgy lát titeket, mint én most. Van kárhozat! Kérlek, gondolatok rá! Azt hiszitek, a plébánosotok engedni fogja, hogy mindörökre benne éjjetek?” Szavai hatásosak voltak. A kocsmák sorra bezártak. Vianney Szent János működésének köszönhetően – mivel a legfőbb okot megszüntette – megszűnt Arsban a szegénység.

Az arsi plébános a táncmulatságok ellen is felemelte szavát. Nem volt prűd, de döbbenet látni, mennyi fiatalot visznek testi bűnbe a mulatozások, és

sok szülő egyszerűen szemet huny e fölött. Igen kemény szavakkal emlékeztette őket lelkiismereti felelősségükre: „Sok anya mondja, hogy gondja van a lányára – igen ám, a ruhájára, de nem a lelkére! Menjetek, gonosz szülők, menjetek a pokol mélyére, ahol Isten haragja vár, amiért túlzott szabadságot adtatok a gyermekeiteknek! Menjetek csak, nemsokára ők is követnek majd, olyan jó példát adtatok... Akkor majd meglátjátok, hogy igaza volt a plébánosotoknak, amikor tiltotta ezeket a sátáni mulatozásokat.”

Hogy nyomatékot adjon szavainak, és humorral ijesszen el a bűnalkalmaktól, a Keresztelő Szent János-kápolna ívére kiírta: „A feje volt egy tánc ára”. A zenészeknek nemegyszer dupla pénzt fizetett, hogy hazamenjenek, a fiatalokat pedig csak úgy oldozta fel, ha megígérték, hogy többé nem vesznek részt ilyen mulatságon. A mulatságok idejére közbenjáró imát, a fiataloknak pedig más értékes, közös programokat szervezett.

Végül a vasárnapi szentmise fontosságára igyekezett ráébreszteni az embereket. Tudta, hogy az Eucharisztia a keresztény lét csúcsa, gyökere és középpontja, s hogy nélküle nem lehet tartósan Isten felé fordítani az embereket. A hívek többsége azonban inkább vasárnap is a munkát választotta a szentmise helyett. „Egyfolytában dolgoztok, de amit megkerestek, tönkreteszi testeteket is, lelketeket is. Aki vasárnap dolgozik, elmondhatja, hogy eladta lelkét az ördögnek, keresztre feszítette az Urat, megtagadta keresztségét. Örök kárhozatra van ítélve, a semmiért cserébe. A vasárnap az Úr napja, az ő tulajdona. Van-e jogunk beleavatkozni abba, ami az övé? Képes-e kárpótolni a vasárnap megkeresett pénz azért, hogy megszegtéd Isten törvényét?” – Vianney Szent János könnyezve prédikált, olyan tűzzel, hogy a kevés jelenlévő még ötven év múlva is emlegette. De azokat is felkereste, akik nem jöttek el a templomba. Vasárnap reggelenként kiment a földekre, és akit dolgozni látott, emlékeztette, hogy az Úr parancsa ellen cselekszik.

Fáradhatatlan buzgósággal hirdette azt a három igazságot, amelyet minden kor lelkipásztorainak kötelessége az emberek szívébe vésni: hogy létezik kárhozat, hogy léteznek halálos bűnök, amelyek miatt – ha nem kapunk feloldozást – elkárhozunk; s hogy a vasárnap indokolatlan profanizálása és a szentmise szándékos elmulasztása halálos bűn. Néhány év elteltével Arsban az emberek elkezdtek templomba járni. Megkezdődött szentté formálásuk lassú, fáradságos folyamata.

*Fr. Roger J. Landry írásai alapján (1) (2) (3)
Magyar Kurír (mk)*

„A pletykálás bűntény, mert megöli Istent és felebarátunkat” – Ferenc pápa homíliája

Aki rosszat mond testvéréről, az képmutató, és nincs bátorsága ahhoz, hogy észrevegye saját hibáit – figyelmeztetett rá a pápa szeptember 13-án, pénteken reggel a Szent Márta Házban bemutatott szentmisén. Hangsúlyozta, hogy a pletykának bűntény jellege van, mert minden alkalommal, amikor rosszat mondunk testvéreinkről, Káin testvérgyilkos tettét utánozzuk.

„Miért látod meg a szálkát testvéred szemében, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre” (Lk 6,39-42) – indult ki a napi evangéliumi szakaszból Ferenc pápa. Jézus kérdése felrázza minden idők minden emberének lelkiismeretét. Jézus, miután az alázatról szólt, most az ellenkezőjére mutat rá, arra a gyűlöletes magatartásra, amellyel ítélkezünk testvéreink felett. Jézus erőteljes szót használ ennek megjelölésére: hipokrita, vagyis álszent, képmutató.

Azok, akik ítélkeznek mások felett, akik rosszakat mondanak másokról, azok hipokriták, álszentek, mert nincs erejük, bátorságuk ahhoz, hogy saját hibáikat észrevegyék. Az Úr nem sokat beszél erről, de később azt mondja, hogy akinek szívében egy kis gyűlölet lakozik testvére iránt, az gyilkos... János apostol első levelében szintén világosan azt írja: aki gyűlöli testvérét, az a sötétségben van; aki ítélkezik testvéréről, a sötétségben halad előre”.

Minden alkalommal, amikor szívünkben elítéljük testvérünket, sőt, ami még rosszabb, amikor erről másokkal is beszélünk, gyilkos keresztényekké válunk – mondta homíliájában Ferenc pápa.

„Gyilkos keresztény... Nem én mondom, hanem az Úr. És ebben az esetben nincs helye árnyalatoknak. Ha rosszat mondasz testvéredről, megölsz őt. Minden alkalommal, amikor ezt tesszük, Káin tettét utánozzuk, aki a történelem első gyilkosa volt.

A pápa hozzátette: ezekben a napokban sok szó esik a háborúról és annyira fohászodunk a békéért. Szükség van megtérésünk gesztusára. A pletykák mindig a bűntett dimenziója felé haladnak. Nincsenek ártatlan pletykák. A nyelvünk, ahogyan Jakab apostol mondta, arra szolgál, hogy dicsőítsük Istent, de amikor arra használjuk, hogy rosszat mondjunk fivérünkről vagy nővérünkről, akkor megöljük Istent, megöljük Isten képmását testvérünkben. Valaki azt mondhatná: vannak, akik megérdemlik, hogy pletykáljanak róluk.

Azonban ez nem lehetséges: „Menj és imádkozz érte! Menj és vezekelj érte! És ha szükséges, beszélj azzal a személlyel, aki megoldhatja a problémát. De ne mondd el mindenkinek! Pál nagy bűnös volt, és saját magáról ezt mondta: „azelőtt káromkodó, üldöző és erőszakos ember voltam. Ám (Isten) mégis megkönyörült rajtam” (vö. 1Tim 1,13-20).

Talán senki sem káromkodik közülünk – talán. De ha valaki közülünk pletykál, akkor minden bizonnyal üldöző és erőszakos. Kérjük magunknak és az egész egyháznak a kegyelmet, hogy a pletyka bűntettéből megtérjünk a szeretetnek, az alázatnak, a szelídségnek, a türelemnek, a másik iránti szeretet nagylelkűségének – fohászodott péntek reggeli homíliájában Ferenc pápa.

Örökmécsestől Örökmécsesig

Martonos, 2013. október 13.

- Október 19-én Dobai István atya, a Szabadkai Caritas igazgatója, dr. Börcsök Tünde és Muci Rózsa Caritas önkéntesek Bajsára látogattak. Az összejevetelen jelenlevő bajsaiak soraiból megalakult a bajsai Caritas csoport, amelynek célja segíteni a szegényeken, rászorulókon. A csoport tagjai minden hónap első péntekén összejönnek a hittanteremben megbeszélésre. Két helybeli önkéntes november 16-án egésznapos előadáson vett részt Szabadkán. A szegényeknek felajánlott adományokat a hívek a Szent Antal-perselybe helyezhetik el, amelyből az aktivisták kenyérgyget vásárolnak, és a rászorulóknak osztanak szét. Aki bekapcsolódna a szeretetmunkába, jelentkezzen Romoda Piroskánál.
- Október 26-án, Szent Demeter napján tartották meg a II. Nemzetközi Borrendtalálkozót Bajsán. Hálaadó szentmise volt ez alkalomból templomunkban.

- Plébániánk idén is megszervezte a jubiláló házaspárok (10, 20, 30, 40, 50 és 60 éve összeházasodottak) találkozóját, hálaadását, harmadízben. November 16-án szombaton 16,00 órakor kezdődő hálaadó szentmisét a jubiláló (kerek házassági évfordulójukat ünneplő) házaspárokért ajánlottuk fel.

*

RÉGI KÉPES EMLÉKEK

Elsőáldozó kislányok Sóti Imre plébánossal (Bajsa, 1968.06.09.)

Figyelem!

- Az ádventi hajnali szentmisék (a Rórate-misék) mindennap 6 órakor kezdődnek. A hajnali miséket ajánljuk fel falunk lelki megújulásáért, megmaradásáért.
- A karácsonyi gyónóbúcsú december 13-án, pénteken lesz. A szentgyónást 14 és 16 óra között lehet elvégezni.
- Ádvent folyamán a plébános meglátogatja a betegeket, hogy ők is lélekben felkészülhessenek a Megváltó születésére.
- Tisztelettel kérjük a híveket, hogy az ezévi vagy elmaradt egyházi hozzájárulást rendezzék, akik ezt még nem tették meg. A hívek rendszeres anyagi hozzájárulása az Egyházközség fenntartásához önkéntes jellegű. Senkit sem lehet kényszeríteni, hogy hozzájárulást adjon. Aki viszont az Egyházközség fenntartásához nem járul hozzá, annak nem lehetnek külön követelései sem, csak a szentségek és szentelmények felvételére van joga, minden ünnepélyesség nélkül. Az Egyházhhoz való tartozásunkat ki kell fejeznünk az Egyház anyagi támogatásával is!
- Többen kérték, hogy egyházközségünk tájékoztató újságában a templomra külön adakozók névsora mellett az egyházfenntartási (helytelenül: egyházadói) járulékok befizetőinek nevét is jelentessük meg. Ennek a kérésnek eleget teszünk az Örökmécses következő számában.
- Az Örökmécses jelenlegi száma a topolyai Foto Rind műteremnek, Rezicska Erzsébetnek és Tóth József plébánosnak köszönhetően jelenhetett meg. Isten áldása legyen az adakozókon és az adományokon!

*

Örökmécses ❖ Kizárólag a bajsai hívek belső használatára kiadja a bajsai Római Katolikus Plébánia. A lapot önkéntes adományokból tartjuk fenn, és kereskedelmi forgalomba nem kerül. Felelős szerkesztő: Tóth József plébános. Számítógépes előkészítés: Plohl Edvin és Damján Zsolt. Lektor: Damján B. Judit. A lap előkészítésében való közreműködés díjtalan, a megjelentetéséhez támogatásokat köszönettel elfogadunk. Sokszorosította a topolyai Foto Rind műterem. Példányszám: 150.